

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/125/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317010491
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Králiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1317010491.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a sudcov JUDr. Michala Valenta a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného V. J. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6T/65/2017 zo dňa 12. 10. 2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. apríla 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6T/65/2017 zo dňa 12. 10. 2017 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému:

V. J., nar. XX. XX. XXXX v B., trvale bytom B. - J., t. č. Y. I.,

u k l a d á

podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. k/, písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6T/65/2017 zo dňa 12. 10. 2017 bol obžalovaný V. J. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

„v presne nezistenom čase od 18.45 hod. do 19.45 hod. dňa 13.02.2017 v B., na X. ulici č. XX v predajni DM drogerie markt, odcudzil z predajnej plochy voľne položený tovar - 1 ks voňavku zn. Guess 50 ml v hodnote 32,99,-Eur a bez zaplatenia prešiel cez pokladničnú zónu, pričom voňavku držal rukách nad hlavou, čím takto svojím konaním spôsobil poškodenú spoločnosť DF. s.r.o., IČO: XXXXXXXX so sídlom B., Na pántoch XX škodu odcudzením vo výške 32,99,-Eur a skutku sa dopustil napriek skutočnosti, že mu dňa 28.11.2016 bola KR PZ v Bratislave, PMJ uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 30,-Eur č. bloku 11025417 za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil v predmetný deň v predajni E. na U. ulici v B. a tiež skutočnosti, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 0T 3/2017 zo dňa 04.01.2017, právoplatným dňa 04.01.2017 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 Tr. zákona“.

Za uvedený prečin bol obžalovanému V. J. podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Napokon bolo rozhodnuté podľa § 287 ods. 1 Tr. por. tak, že súd obžalovaného zaviazal k náhrade škody voči poškodenej L. vo výške 32,99 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. por. odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, čo do výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania obhajca obžalovaného uvádza, že prvostupňový súd sa pri ukladaní trestu opiera o jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a o jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) a teda v danom prípade neprevyšovali priťažujúce okolnosti a spodná hranica aplikovateľného trestu odňatia slobody bola vo výške 6 mesiacov. Napriek tomu konajúci súd uložil trest odňatia slobody vo výške 18 mesiacov. Takto uložený trest je dokonca vyšší ako je spodná hranica v prípade, ak by v danom prípade prevažoval pomer priťažujúcich okolností, kde spodná hranica aplikovateľného trestu by bola vo výške 16 mesiacov. Trest uložený rozsudkom vo výmere 18 mesiacov je tak vzhľadom na obligatórne posudzovanie pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností neprímerane vysoký.

Vzhľadom na uvedené dôvody navrhol odvolaciu súdu znížiť uložený trest.

Podaním zo dňa 02. 11. 2017 obhajca obžalovaného doložil súdu doklad o úhrade spôsobenej škody poškodenej spoločnosti vo výške 32,99 Eur zo dňa 02. 11. 2017.

Okresná prokuratúra Bratislava III nevyužila svoje právo a k písomným dôvodom odvolania obžalovaného sa v lehote danej jej okresným súdom nevyjadřila.

Krajský súd v Bratislave vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného v zmysle § 293 ods. 5 Tr. por. za splnenia podmienok § 293 ods. 7 Tr. por., keďže obžalovaný podaním zo dňa 08. 03. 2018 výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti, za účasti jeho obhajcu. Zároveň krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti poškodenej spoločnosti v zmysle § 294 ods. 2 Tr. por., nakoľko splnomocnená zástupkyňa sa napriek riadnemu a včasnému vykázaníu doručenia upovedomenia o verejnom zasadnutí na toto nedostavila.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného v podstate uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomne podaného odvolania zo dňa 27. 10. 2017 a zároveň poukázal, že jeho klient uhradil v plnom rozsahu škodu. Má za to, že uložený trest je prísny a preto navrhol odvolaniu vyhovieť. Poukázal aj na tú skutočnosť, že v uvedenej veci po podaní obžaloby bol vydaný trestný rozkaz, kde bol uložený trest miernejší ako v napadnutom rozsudku.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného a poukázal na dôvody uvedené v rozsudku s ktorými sa stotožňuje.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len za predpokladu, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak je uložený trest neprímeraný.

Podľa § 322 ods. 3 veta prvá Tr. por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie..

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy, tieto zákonným spôsobom vyhodnotil a následne dospel k správnym záverom tak v otázke viny, ako aj v otázke právnej kvalifikácie. Odvolací súd preto konštatuje, že napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci.

V odôvodnení rozsudku, ktoré je v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 ods. 1 Tr. por, súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, ako sa vyrovnal s obranou obžalovaného a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Obžalovaný V. J. je na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava III sp. zn. 2Pv/208/2017 zo dňa 19. 07. 2017 trestne stíhaný pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že vo veci bol dňa 02. 08. 2017 okresným súdom vydaný trestný rozkaz, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo žalovaného prečinu a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zaviazania k náhrade škody voči poškodenej spoločnosti vo výške 32,99 Eur. Z výroku o treste predmetného trestného rozkazu vyplýva, že okresný súd vzhliadol u obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) a žiadnu poľahčujúcu okolnosť.

Nakoľko bol proti trestnému rozkazu podaný obžalovaným včasný odpor, súd nariadil vo veci hlavné pojednávanie a určil jeho termín. Na hlavnom pojednávaní okresného súdu obžalovaný urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. teda, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom súd prvého stupňa postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por., po splnení podmienok uvedených v § 257 ods. 5 Tr. por. a zistení stanoviska okresnej prokuratúry, vyhlásenie obžalovaného prijal a rozhodol podľa § 257 ods. 6, ods. 7 Tr. por. (správne malo byť vo výroku uznesenia uvedené § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por.) tak, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Obžalovaný v rámci svojej záverečnej reči oľutoval spáchanie trestnej činnosti.

Čo sa týka preskúmania výroku o uloženom treste, tu je potrebné konštatovať, že okresný súd nepostupoval pri svojom rozhodovaní dôsledne podľa zákona a nie je možné stotožniť sa s jeho úvahami, ktorými svoj postup odôvodňuje.

Trestným rozkazom prvostupňového súdu bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne, pričom okresný súd podľa výroku o uloženom treste nekonštatoval žiadne poľahčujúce okolnosti. Po vykonaní hlavného pojednávania boli zistené nové okolnosti oproti dôkaznej situácii, ktorá bola ustálená v momente vydania trestného rozkazu a to v prospech obžalovaného v podobe priznania sa a oľutovania trestnej činnosti. Poľahčujúcu okolnosť vyjadrenú v § 36 písm. l/ Tr. zák. prvostupňový súd aj premietol do paragrafového znenia vo výroku o treste napadnutého rozsudku, avšak nijakým spôsobom na túto poľahčujúcu okolnosť nereflektoval v samotnej výmere trestu v prospech obžalovaného. Naopak. Súd prvého stupňa, po zistení poľahčujúcej okolnosti, ešte sprísnil obžalovanému výmeru nepodmienečného trestu odňatia slobody o 2 mesiace. Tak ako na to správne poukazuje obžalovaný, dospel súd prvého stupňa k zásadne odlišnému záveru pokiaľ ide o výmeru trestu a rozdiel je aj v posudzovaní poľahčujúcich okolností.

Aj napriek tomu, že súd nie je v súlade s § 355 ods. 3 Tr. por. viazaný právnou kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu obsiahnutými v trestnom rozkaze, nie je na strane druhej možné označiť za správny postup, pri ktorom súd bez akéhokoľvek podkladu vo vykonanom dokazovaní v trestnom rozkaze a následne v rozsudku odlišne ustáli či už druh, alebo výmeru trestu v neprospech obžalovaného a navyše po pristúpení poľahčujúcej okolnosti.

Odvolací súd zdôrazňuje, že je neakceptovateľné sprísniť obžalovanému trest v rozsudku oproti trestnému rozkazu, pokiaľ nedôjde k zmene skutkových alebo právnych okolností v neprospech obžalovaného. V uvedenom prípade došlo dokonca k zmene okolností v prospech obžalovaného a napriek tomu došlo bez akéhokoľvek vysvetlenia v odôvodnení napadnutého rozsudku k sprísneniu trestu. Za takejto situácie sa javí, že vydaný trestný rozkaz má byť akýmsi „dobrodením zákona a súdu“ a ak obžalovaný podá odpor ide z jeho strany o „účelový postup v snahe zmierniť trest, čím znemožňuje súdu využívanie inštitútu zjednodušeného konania“. Takéto prípadné názory nie je možné oprieť o žiadne ustanovenie Trestného zákona, nakoľko s rozhodovaním formou trestného rozkazu sa nespájajú žiadne ustanovenia o ukladaní trestu pod zákonom stanovenú hranicu (ako napr. v konaní o dohode o vine a treste) a navyše by takéto uvažovanie bolo potieraním zásady práva na obhajobu. Obžalovaný má v zmysle § 355 ods. 1 Tr. por. právo podať proti trestnému rozkazu odpor a ak sa rozhodne toto právo vyžiť, nikdy s tým nesmú byť spojené žiadne nepriaznivé dôsledky prameniace iba z toho, že sa z akéhokoľvek dôvodu rozhodol s trestným rozkazom nesúhlasiť a navyše za pribudnutia poľahčujúcej okolnosti a nezdôvodnenia takéhoto postupu.

Vo vyššie naznačenom postupe okresného súdu je teda možné konštatovať pochybenie a nesúlad s Trestným zákonom, konkrétne s § 34 Tr. zák. Vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo podané obžalovaným, bolo pochybenie okresného súdu odvolacím súdom napravitelné, nakoľko pri rešpektovaní Trestného zákona, najmä ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. nedošlo k zhoršeniu postavenia obžalovaného, čo by bolo v rozpore so zásadou zákazu „reformatio in peius“.

Odvolací súd priznal obžalovanému okrem poľahčujúcej okolnosti § 36 písm. l/ Tr. zák. a priťažujúcej okolnosti § 37 písm. m/ Tr. zák. a aj poľahčujúcu okolnosť § 36 písm. k/ Tr. zák. a teda, že obžalovaný dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu poškodenej spoločnosti DM drogerie markt, s. r. o. Krajský súd však považuje za potrebné uviesť, že k náhrade spôsobenej škody došlo zo strany obžalovaného až dňa 02. 11. 2017, teda po vyhlásení odvolaním napadnutého rozsudku a preto nepriznanie tejto poľahčujúcej okolnosti v preskúmanom rozsudku nemožno okresnému súdu vytknúť.

Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností krajský súd postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. upravil zákonom ustanovenú trestnú sadzbu 6 mesiacov až 3 roky na 6 mesiacov až 2 roky a 2 mesiace.

Uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne považuje odvolací súd za zákonný, spravodlivý a zohľadňujúci všetky kritériá uvedené ako základné zásady pre ukladanie trestov vyjadrené v § 34 Tr. zák., najmä vo vzťahu k individuálnej a generálnej prevencii.

V súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu uloženého za úmyselný trestný čin tak, ako správne rozhodol aj prvostupňový súd.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol o odvolaní obžalovaného V. J. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.